výdělečně činna, v ten způsob, že se počíná s přiznáváním až teprve počínajíc druhým dítětem. Opačný předpis čl. V. odstavec 3 vl. nař. č. 34/1923, pokud stanoví, že ženatým stát. zaměstnancům, jímž se vyplácí jednotný drah. přídavek ve výměře pro ovdovělé zaměstnance podle § 6 I. 3., protože se z důvodů tam uvedených k manželce nepřihlíží, příslušejí přídavky na děti až počínajíc druhým dítětem (§ 4 zákona), jest bezúčinný, jsa v rozporu se zákonem.

Ježto žal. úřad rozhodl podle názoru vysloveného v předpisu čl. V. odst. 3 vl. nař. č. 34/1923, opíraje svůj výrok jen o tento názor, jest jeho rozhodnutí v rozporu se zákonem, a bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 5667.

Stavební právo. — Administrativní řízení: V jaké míře jest při sdělávání plánu regulačního bráti zřetel na momenty estetické a hygienické a v jakých mezích může nss úsudek úřadu v těchto směrech přezkoumati.

(Nález ze dne 12. května 1926 č. 9676.)

Prejudikatura: Boh. 5013 adm. a j.

Věc: Klášter řádu Benediktinů v B. proti zemskému správnímu výboru v Praze o změnu plánu polohy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. výnosem schválil zsv — dohodnuv se se zsp-ou — v základě §§ 4. a 5. stav. ř. pro Prahu změnu plánu polohy pro území jižně od B-ské silnice na hranicích St. a B., jak se o ní usneslo ústřední zastupitelstvo hl. m. Prahy dne 4. února 1924, a zamítl námitky stěžujícího si kláštera B., směřující proti tomu, že parcely č. kat. ... určeny byly za veřejný sad; v odůvodnění se uvádí, že projekt sadu v těchto místech jest účelný jak s hlediska estetického, poněvadž přerušuje jednostranné a jednotvárné, v zcela neobvyklé délce souvislé zastavění B-ské silnice, tak z ohledů hygienických, spojuje hoření sadové plochy a prostor nad nimi s dolejším územím a umožňuje přístup osobám z okolí, jimž stoupání jest nemožné resp. obtížné, takže vyhovuje účelně požadavkům §u 2. stav. řádu.

O stížnosti nss uvážil:

Nss jest podle §u 2. zák. o ss povolán poskytovati ochranu subj. právům stran, byla-li porušena nezákonným rozhodnutím neb opatřením správního úřadu. O nezákonnosti regulace plánem polohy projektované lze však mluviti toliko tehdy, odporuje-li nějakému právnímu předpisu. Stížnost neuvádí žádné normy, s níž disposice regulačního plánu jí naříkaná byla by v rozporu. Shledává nezákonnost v tom, že tato disposice — totiž projekt veř. sadu na parcelách stěžujícího si kláštera — není nutna, resp. že účelů regulací zamýšlených bylo by lze docíliti také cestou jinou, pro stěžující si stranu méně tíživou, a popírá správnost úsudku žal. úřadu, že projektovaná regulace je s hlediska estetického účelna. V tom směru dlužno však uvážiti: § 2. stav. řádu, dávaje direktivu pro sdělávání plánů regulačních po stránce obsahové, předpi-

suje, že jest při tom hleděti vždy k poměrům místním a dokonale vyhověti potřebám zdravotnictví, bezpečné a snadné komunikace a požadavkům v příčině okrašlování. Žádá-li zákon, aby těmto potřebám a požadavkům bylo vyhověno dokonale, plyne z toho především, že stav. úřad sdělávaje plán regulační není omezen na ony regulace, které z veř. ohledů jsou naprosto nezbytny, a že nelze tedy shledati nezákonným, pojme-li do plánu polohy také regulace jiné, byť i ne absolutně nezbytné, které pokládá ve veř. zájmu za vhodné a účelné. Ježto dále zákon jako jedinou direktivu dává stav. úřadu dokonalé zajištění veř. zájmů v §u 2 uvedených, aniž béře zřetel na individuelní zájem majitelů pozemků plánem regulačním dotčených, nelze úřad při volbě způsobu regulací ani nijak vázati zřetelem na tyto zájmy osobní. Čeho pak veř. zájem vyžaduje a jakými opatřeními bude potřebám jeho nejlépe vyhověno, to posouditi přísluší výhradně stav. úřadu. Jde tu o hodnotné úsudky skutkové, pro něž směrodatny jsou nikoli normy právní, nýbrž pravidla, čerpaná z jiných oborů vědných a zkušeností, zejména z nauky o výstavbě měst a ze zkušeností v tomto oboru nabytých, a které s hlediska techniky řízení před nss-em tvoří pouze část skutkové podstaty jeho rozhodnutí. Nss jest podle §u 6. odst. 1. zák. o ss skutkovou podstatou žal. úřadem přijatou — pokud tu není vad formálních ve smyslu §u 6. odst. 2. cit. zák. — vázán, — a jsa povolán zkoumati toliko zákonitost nař. rozhodnutí — není oprávněn skutkové závěry žal. úřadu přezkoumávati meritorně. Pokud tedy stížnost tyto úsudky žal. úřadu potírá věcně, nemohl ji nss sledovati.

Než ani po stránce formální nss neshledal vad. Stížnost vytýká, že prý nař. rozhodnutí není s dostatek odůvodněno, neuvádějíc fakt, která by ospravedlňovala nař. disposici plánu polohy. Avšak z odůvodnění schvalovacího výnosu, jak shora v podstatě reprodukováno, je přece docela jasně patrno, o které skutkové momenty svůj úsudek o vhodnosti sporné disposice po stránce estetické i hygienické opírá, závěry pak, které z nich činí, nelze ani uznati nelogickými. Postrádá-li však stížnost dostatečných důvodů pro nutnost projektované změny, nelze shledávati v tom vady řízení, kdyžtě — jak shora podotčeno — přípustnost sporné změny regulačního plánu nutností její není podmíněna.

Č. 5668.

Stavební právo (Čechy): I. * Bylo-li uděleno stavební povolení k zastavění zadní části pozemku (dvorní stavbou) s pravoplatným příkazem, aby do určité lhůty byla zastavěna i přední část pozemku, není nezákonné, když stav. úřad nařídí stavebníku, aby příkaz tento splnil, vyhražuje mu zároveň možnost, aby odstraněním zřízené stavby dvorní povinnosti této se zbavil. — II. * Proti tomu nemůže se stavebník s úspěchem brániti námitkou relativní nemožnosti splnění příkazu.

(Nález ze dne 12. května 1926 č. 9854.)

Věc: R. G. v M. proti zemskému správnímu výboru v Praze o zbourání skladiště.